

Pozoruhodné je, že nemálo odpovědí hodnotilo kladně zestátnění církevního majetku (pozemků, event. podniků): „Duchovní byli zbaveni starostí o hospodářství – polnosti“ (ŘK); „Socializace půdy náležející Církvi by kromě výjimek byla v podstatě vítanou“ (ŘK); „Církev se stala takovou, jakou měla vždy být – chudou“ (ŘK). Reformní politika, která v roce 1968 nastolila dialog církví se státní mocí, byla hodnocena velmi pozitivně: „Vrátila život důstojný člověka, vdechla nový život do svobody slova Božího i náboženského tisku, vrátila duchovním i mnohým věřícím radost z práce a chuť k ní a sblížení všech vrstev občanstva. Osobně cítím, že z toho bude mít zisk především naše vlast, stát“ (ŘK); „Ano, svobodná, pozitivní práce, *důvěra* ve státní a stranické vedení“ (ČSL); „Oficiální proklamace KSČ v Akčním programu, že počítá s křesťany v tomto státě jako s rovnými partnery na společném díle, dává pocit uvolněnosti ve sborové práci“ (EV = evangelík). Spolu s pocitem svobody byl vyzdvihován návrat zákonnosti, přítomnost právního řádu: „S velikým zadostiučiněním jsem pocítil, že jsme osvobozeni od strachu – že se nám konečně už trochu důvěřuje a že se izolace dost uvolnila“ (ŘK); „Pocítil jsem vnitřní ulehčení mnohaleté tísně“ (ŘK); „Cítím se bezpečnější, zdá se mi, že mě bez důvodu nezavrou nebo nepošlou do PTP. Mám pocit, že nastala jakž takž právní jistota“ (ŘK). S pocitem svobody a jistoty se vrátil i pocit osobní důstojnosti a platnosti, a tím i plného občanství – dva nejpocetnější bloky odpovědí vyjadřujících určité obavy měly společného jmenovatele. Nevjadřovaly obavy z polednové politiky, ale naopak *o ni*. Nejčastěji byl vyjadřován strach z návratu do stavu před lednem: „Pokud obavy, tedy jen aby to nové demokratické

vydrželo“ (EV); „Obavy, aby započaté církevní politice nebylo zabráněno“ (ČSL); „Obava, zda vše vydrží“ (ŘK).

Obrodný proces trval příliš krátce. Erika Kadlecová však svůj výzkum po mnoha letech dokončila a svému poznání zůstala věrna. I pro vědce je kontinuita postojů znakem pevnosti charakteru. Dnes žije tato moudrá žena v ústraní, ale zůstává pozitivní. S moudrým nadhledem sleduje zvuky okolního světa, jehož obraz už její oči nepostřehnou. Byla vždy skromná, neočekává oslavu svého životního jubilea, ale bylo by dobré uznávat výsledky její práce, které jsou stále aktuální.

Květa Jechová

Příprava konference *Perspectives on Contemporary Legend*

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze a International Society for Contemporary Legend Research pořádají ve dnech 3. – 8. června 2014 v Praze 32. ročník mezinárodní konference věnované problematice soudobých neformálně i mediálně šířených kolektivně sdílených narativů, především takzvaným současným (městským) pověstem a fámám. Odborné setkání, které bylo od roku 1982 pravidelně pořádáno na University of Sheffield ve Velké Británii v podobě interdisciplinárních seminářů, se od konce osmdesátých let 20. století koná v ročním intervalu střídavě v USA, Kanadě a některé z evropských zemí.

Pražské konference se zúčastní přes 50 badatelů z 15 zemí světa (USA, Kanada, Ruská federace, Argentina, Velká Británie, Portugalsko, Francie, Belgie, Nizozemsko, Německo, Slovinsko, Estonsko, Litva,

Slovensko a Česká republika) a přinese také následující tematické okruhy: vztah politiky a současného folkloru v sovětském a postsovětském prostoru – urbánní prostor a neformálně šířené texty v postsocialistických zemích – konstruování folklorních narácí v masových komunikačních médiích – vernakulární fikce na současném internetu – folklorní dimenze první a druhé světové války – vyjednávání statusu poutních míst

prizmatem současných pověstí – legendární rozměr současných svatebních rituálů – fámy a politika v období kolonialismu a neokolonialismu.

Zájemci mohou kontaktovat organizátora PhDr. Petra Janečka, Ph.D. z Ústavu etnologie Filozofické fakulty UK nebo navštívit internetové stránky konference: <http://contemporarylegend.org/>.

Petr Janeček